

ව්‍යාකෘත අර්ථගැන්වීමෙහිලා චීන භාෂාවෙහි සවේනනික සත්වවාචී
සර්වනාම පදවල ප්‍රකරණබද්ධ භාවිතය

[The Contextual Use of Personal Pronouns in Chinese Language to Interpret Utterances]

Theripaha Upananda¹

Abstract

Many of present linguistic researchers have given their attention to the context of Languages. Personal deixis what it is a set of special words has been selected for this study. The aim is to study personal pronouns linguistically in relation to Chinese Language. The study was done under the qualitative research method. According to the qualitative research method, primary and secondary data was collected. Written source and the internet have been used to collect secondary data. Primary data was collected through discussion and direct observation. At the end of the study, it is recognized

that personal pronouns in Chinese are an important field of study in clarifying the limitations of case analysis and sementic analysis. At the end of the study through personal pronouns in Chinese Language it is recognized that personal pronouns are an important field of study in clarifying the limitations of sementics and pragmatcs. Analysing pronouns under the personal pronouns and impersonal pronouns in sementics is concluded to be a more logical and meaningful method. It is emphasized that it is essential to pay attention to the contextual use of personal pronouns when studying and analyzing a language.

Keywords: Applied linguistics, Chinese Language, Contextual, Linguistics, Personal Deixis, Pragmatic

¹ Instructor in Chinese Language, Depratment of Language, Bhiksu University of Sri Lanka.

E-mail: theupananda@busl.ac.lk  <http://orcid.org/0009-0005-1760-3195>

Received: 26 March 2023, Accepted revised version: 7 May 2023.



This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Share A like 4.0 International License.

හැඳින්වීම

භාෂා අර්ථය පිළිබඳ අර්ථ දැක්වීම් භාෂා අධ්‍යයන හා පර්යේෂණ නව මඟකට යොමු කිරීමට හේතු වේ. විද්‍යාත්මක ශික්ෂණයක් ලෙස භාෂා අර්ථය හැඳෑරීම විග්‍රහාත්මක වාග්විද්‍යාවෙහි අපේක්ෂාවයි. භාෂණ වාගාලාප පදනම්ව භාෂාර්ථ අධ්‍යයනය කෙරෙන ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය විග්‍රහාත්මක වාග්විද්‍යාවේ සුවිශේෂී විෂය ප්‍රදේශයකි.

මෙම අධ්‍යයනයෙහිදී මූලික වාග්විද්‍යා විෂය ක්ෂේත්‍රයෙහි අර්ථ විචාරයෙහි ඓතිහාසික මුහුණුවර සාකච්ඡා කෙරෙන අතර අනතුරුව එහි විකාශය පිළිබඳ අවධානය යොමු කෙරෙයි. ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය හඳුනා ගැනීම, එහි අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍ර යන කරුණු කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කිරීමට අපේක්ෂිතය. සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාකරණයෙහි සර්ව නාමපද අතර සවේනනික සර්ව නාමපදවල ප්‍රකරණබද්ධ භාවිතය පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීම අධ්‍යයනයෙහි මූලික අපේක්ෂාවයි. භාෂාවක් හැඳෑරීමේදී සහ විග්‍රහ කිරීමේදී ප්‍රකරණය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම සිදුවිය යුතුද යන්න පිළිබඳ වීන භාෂාව ඇසුරින් කරුණු විග්‍රහ කෙරෙයි.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ශ්‍රී ලංකාවේ වීන භාෂා අධ්‍යයනවල ප්‍රකරණාර්ථ අධ්‍යයන සම්බන්ධයෙන් විද්‍යාමන සාධකවල අඩුවක් දක්නා ලැබෙතත්, භාෂා ප්‍රකරණාර්ථ අධ්‍යයන සම්බන්ධයෙන් දැනට විද්‍යාමාන සාධක ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඇසුරින් ප්‍රමාණවත් තරම් සොයා ගත හැකිය. මීට අමතරව වීන භාෂාවෙන් ප්‍රකරණාර්ථ අධ්‍යයන සාධක බොහෝ ප්‍රමාණයක් සොයා ගත හැකිය. ඒවා ඇසුරින් විදේශ භාෂාවක් ලෙස වීන භාෂාව අධ්‍යයනය කිරීමේදී හමුවන සත්වවාචී සර්ව නාමපදවල ප්‍රකරණබද්ධ භාවිතය විමර්ශනය කළ හැකිය.

ආර්, එම්, ඩබ්. රාජපක්ෂ "භාෂා උපාර්ජනය"

නම් ග්‍රන්ථයෙහි ප්‍රකරණාර්ථය පිළිබඳ අදහස් දක්වා තිබේ. තවද එතුමන් ඇතළු තවත් විද්වතුන් කිහිප දෙනෙකු විසින් සංස්කරණය කරන ලද "භාෂා විඥාන 2", "වාග්විද්‍යා ප්‍රවේශය 2" (2009), "වාග්විද්‍යා 8" (1994), "සම්භාව්‍ය ශස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය" (1995), "සම්භාව්‍ය ශස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය 2" (1995) යන ග්‍රන්ථවල භාෂා ප්‍රකරණාර්ථ අධ්‍යයනයට අදාළ න්‍යායාත්මක කරුණු සාකච්ඡා කෙරෙයි. "වාගාලාප අර්ථගැන්වීමෙහිලා වීන භාෂාවෙහි සත්වවාචී සර්ව නාමපදවල ප්‍රකරණබද්ධ භාවිතය" වාග්විද්‍යාවේ න්‍යායාත්මක කරුණු ආශ්‍රයෙන්, වීන භාෂාවේ භාෂණාර්ථ ගවේෂණය කරමින්, ස්වාධීන අධ්‍යයනයක් ලෙස සිදු කෙරෙයි.

පර්යේෂණ ගැටලුව

භාෂාවක් හැඳෑරීමේදී සහ විග්‍රහ කිරීමේදී ප්‍රකරණය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම සිදුවිය යුතු ද යන්න පර්යේෂණයෙහි ගැටලුව යි.

පර්යේෂණ අරමුණු

වීන භාෂාවෙහි සත්වවාචී සර්ව නාමපදවල ප්‍රකරණබද්ධ භාවිතය පිළිබඳව විමර්ශනයක් සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණයි.

පර්යේෂණ වැදගත්කම

වාගාලාප අර්ථ ගැන්වීමේදී සත්වවාචී සර්ව නාමපද අවස්ථානුකූලව වෙනස්කම්වලට ලක්වීම පරිවර්තකයෙකු විසින් ගවේෂණය කළ යුතුය. ඉතා සියුම්ව නිරීක්ෂණය කළ හොත් භාෂාවක සත්වවාචී සර්ව නාමපද භාෂණාර්ථ ගැන්වීමේදී කෙතරම් බලපෑමක් සිදු කරන්නේ දැයි විමසා බැලිය හැකිය. මෙම පර්යේෂණයෙන් භාෂාවෙහි භාෂණාර්ථ ඉතා සියුම්ව නිරීක්ෂණය කෙරෙයි.

පර්යේෂණ සීමා

සර්ව නාමපද අතර සත්වවාචී සර්ව නාමපද පිළිබඳ පමණක් විග්‍රහ කිරීමට පර්යේෂණය

සීමා කෙරෙයි. වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයෙහි විග්‍රහාත්මක කොටසට අයත් අර්ථ විචාරය ප්‍රධාන කොටස් දෙකකට වර්ග කෙරෙන අතර ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය අර්ථ විචාරයෙහි නව ප්‍රවේශය ලෙස හැඳින්වේ. මෙම අධ්‍යයනය, ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරයෙහි න්‍යායාත්මක කරුණු ඇසුරින් විග්‍රහ කෙරෙයි. පුළුල්ව විග්‍රහයට ලක් කළ හැකි විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වන සත්වවාචී සර්ව නාමපදවල ගැඹුරු අධ්‍යයනයක් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේදී සිදු නොවේ. ඒවාට අයත් මූලික කරුණු කෙරෙහි පමණක් අවධානය යොමු කෙරෙයි.

චිත භාෂාවෙහි භාෂණය සහ ලේඛනය අතර ඉතා සමීප සමානතාවක් පවතින බැවින්, චිත භාෂා සමාජවල භාවිත සජීවී භාෂාව මෙන් ම ස්වභාවික භාෂණයකදී යොදා ගත හැකි ලේඛනවල අන්තර්ගත භාෂා පාඨ අධ්‍යයනයේ න්‍යායාත්මක කරුණු පැහැදිලි කිරීමට යොදා ගැනෙයි. ප්‍රධාන අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය ලෙස සම්මත චිත භාෂාව භාවිත කෙරෙයි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් ලෙස සිදුකරන ලද මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත විශ්ලේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ (qualitative research) ක්‍රමවේදය යටතේ සිදුවේ. එහිදී ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඇසුරින් දත්ත රැස්කරන ලදී. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් භාෂණ සංවාද ඇතුළත් පාඨ ග්‍රන්ථ, විෂය ප්‍රාමාණිකයන් සමග කරන ලද සාකච්ඡා සහ ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් මෙම මාතෘකාව හා බැඳි ශාස්ත්‍රීය කෘති, ලිපි සහ අන්තර්ජාලය දත්ත රැස් කිරීමට උපයෝගී කර ගැනේ.

සෛද්ධාන්තික රාමුව

මෙම පර්යේෂණය ප්‍රකරණ විචාරය හා සම්බන්ධ වූවක් බැවින් ප්‍රකරණ විචාරය පිළිබඳ වාග්විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනය, සෛද්ධාන්තික රාමුව වශයෙන් යොදා ගැනේ.

සාකච්ඡාව

භාෂා අර්ථය පිළිබඳ අර්ථ දැක්වීම්හි ඉතිහාසය සියවස් විස්සක තරම් ඈත කාලයකට දිව ගියත්, විද්‍යාත්මක ශික්ෂණයක් ලෙස භාෂා අර්ථය හැදෑරීම දසවස් කිහිපයකට සීමා වේ. වාග්විද්‍යාවේ නව මුහුණුවර, ෆ්‍රේජ්නාන්දි සොසුය්ගේගේ ගෝලයන් විසින් එතුමන්ගේ මත ඇතුළත් Cours de Linguistique generale නමැති ග්‍රන්ථය ප්‍රකාශයට පත් වීමෙන් පසු සකස් වූ බව පොදුවේ පිළිගන්නා කරුණකි. දහ අට, දහ නවය වැනි සියවස්වල ඓතිහාසික හා තුලනාත්මක ස්වරූපයෙන් පැවති වාග්විද්‍යාවේ පැරණි මුහුණුවර, විග්‍රහාත්මක භාෂා අධ්‍යයන හා පර්යේෂණ වශයෙන් නව මඟකට යොමු කිරීමට එම කෘතියෙන් ආලෝකය ලැබිණි.

සොසුය්ගේට අනුව, භාෂාව, ශබ්ද සහ අර්ථ යන පද්ධති දෙකින් යුක්ත වේ. අර්ථය යනු වචනයක් කියවෙන කල අපගේ සිතෙහි ඇදෙන රූපයයි. වික්‍රයයි. උදාහරණ වශයෙන් "අම්මා" යන වචනය කියන විට අම්මාගේ රූපය සිතෙහි ඇදේ. "බල්ලා" යන වචනය කියන විට බල්ලාගේ රූපය සිතෙහි ඇදේ. සොසුය්ගේට අනුව සිතනුයේ රූපවලිනි. ඔහු විසින් භාෂාව ශබ්ද රූප යනුවෙන් ද අර්ථ රූප යනුවෙන් ද හඳුන්වන ලදී. සොසුය්ගේගේ අර්ථ විග්‍රහය නූතන අර්ථ විචාරයට සපුරා එකඟ නොවූව ද විසි වන සියවසේ ඇති වූ අර්ථ අධ්‍යයනයෙහි වර්ධනයට එය හේතු විය (රාජපක්ෂ 2009: 84).

භාෂාර්ථය ස්වාධීන විෂය ප්‍රදේශයක් ලෙස මුල්වරට විග්‍රහ කළේ රූපීය ව්‍යාකරණය ඉදිරිපත් කරමින් බ්ලෑම් ෆිල්ඩ් විසිනි. එහිදී ඔහු විසින් දක්වන ලද ප්‍රස්තර පහට අර්ථ අනු ප්‍රස්තරය ද ඇතුළත් කෙරිණි. අර්ථ පද්ධතිය භාෂා විග්‍රහයන්හිදී ද්විතීයික වූවක් ලෙස සැලකූ අතර මනෝවිද්‍යාව වැනි වෙනත් විෂය ක්ෂේත්‍රයන්හිදී භාෂා අර්ථය හැදෑරීම ඊට හේතු විය. 1965 දී නෝම් චොම්ස්කි නම් ඇමරිකානු වාග්විද්‍යාඥයා විසින් ජනක

ප්‍රතියෝජක ව්‍යාකරණය හඳුන්වා දීමත් සමග අර්ථ විචාරයට වඩාත් වැදගත් තැනක් හිමි විය. ජනක ප්‍රතියෝජක ව්‍යාකරණය කොටස් තුනකින් යුක්ත වේ.

a. ශබ්ද විචාරය

b. වාක්‍ය විචාරය

c. අර්ථ විචාරය

“ජනක ප්‍රතියෝජක ව්‍යාකරණයට අනුව භාෂා විග්‍රහය ශබ්ද විචාරයෙන් ආරම්භ කොට අර්ථ විචාරයෙන් හෝ අර්ථ විචාරයෙන් ආරම්භ කොට ශබ්ද විචාරයෙන් හෝ අවසන් කළ හැකිය” (රාජපක්ෂ 2009: 85).

ජනක ප්‍රතියෝජක ව්‍යාකරණය හඳුන්වා දීමෙන් පසුව තාර්කික අර්ථ විචාරය හා ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය අර්ථ විචාරයෙහි ශාඛා දෙකක් ලෙස සංවර්ධනය විය. ප්‍රකරණ විචාරයෙහි මූලික කරුණු සඳහා විවිධ සිද්ධාන්ත හඳුන්වා දුණි. මෙහි තාර්කික අර්ථ විචාරය වාක්‍ය මත පදනම් වන අතර, ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය භාෂණ වාගාලාප මත පදනම් වේ. වාක්‍යයක අර්ථ ගැලපීම උක්තාධ්‍යාත පද සම්බන්ධය, වචන අනුපිළිවෙළ, වචන ගැලපීම යන කරුණු මත පදනම් වන අතර වාගාලාපයක අර්ථය එසේ දැක්විය නොහැකිය. වාගාලාපයක් එක වචනයකට සීමා විය හැකිය. එම තනි වචනයේ වාගාලාපවලින්, වචන තනිව ගෙන අර්ථ දක්වනවාට වඩා පූර්ණ අර්ථයක් ප්‍රකාශ විය හැකිය. මෙතයින් පැහැදිලි වන්නේ වාක්‍යය පැහැදිලිවම එකිනෙකට වෙනස් ව්‍යාකරණාංග දෙකක් වන බවයි. ප්‍රකරණ විචාරයෙහිලා මෙම වෙනස වැදගත් වනුයේ ප්‍රකරණ විචාරයට වාගාලාපය පදනම් වන බැවිනි. කෙසේ නමුත් නූතන අර්ථ විචාරයෙහි, නූතන ප්‍රවේශය ලෙස ප්‍රකරණ විචාරය සුවිශේෂී වැදගත්කමකින් යුක්ත වන බව කිව යුතුය.

ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය

නූතන වාග්විද්‍යා ක්ෂේත්‍රය තුළ අර්ථ විචාරයට ඉතා දිගු ඉතිහාසයක් නැත්තා සේම ප්‍රකරණ විචාරයට ඊටත් වඩා කෙටි ඉතිහාසයක් ඇත්තේය. “ස්වභාවික භාෂාව සහ භාෂාවේ තාර්කික ලක්ෂණ පිළිබඳව කෙරුණු දාර්ශනික නිරීක්ෂණයන්හි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ප්‍රකරණ විචාරය පහළ වී යැයි සිතීම නිවැරදිය. මූලික වශයෙන් ප්‍රකරණ විචාරයෙන් කෙරෙන්නේ භාෂාවල අර්ථය පිළිබඳ විමසුමකි” (රාජපක්ෂ 1989: 64). මෙම සඳහනට අනුව ප්‍රකරණ විචාරයෙහි ආරම්භය සහ කාර්යභාරය හඳුනා ගත හැකිය. ප්‍රකරණ බද්ධව ප්‍රකට කරන අර්ථය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම ප්‍රකරණ විචාරයෙන් සිදු කෙරේ. Charles Morris (1938), Carnap (1938), Kallish (1967), Montague (1908), Gazdar (1979) ආදී වාග්වේදීහු ප්‍රකරණ විචාරය පිළිබඳ අදහස් දැක් වූ අය අතර ප්‍රධාන වෙති. 1965 දී, ඇමරිකානු වාග්විද්‍යාඥ නෝම් වොම්ස්කි විසින් ජනක ව්‍යාකරණය හඳුන්වා දීමත් සමග ප්‍රකරණ විචාරාත්මක අර්ථ විග්‍රහයන්හි අභිවෘද්ධිය ඇති විය.

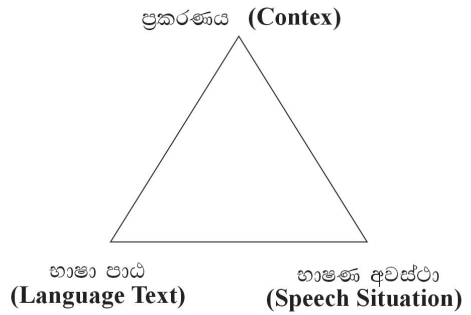
ප්‍රකරණ විචාරය සඳහා නිර්වචනයක් දීමේදී මතු වන ප්‍රධාන බාධකය වන්නේ එය අර්ථ විචාරයෙන් වෙන් කොට දක්වන්නේ කෙසේ ද යනුයි. මෙම ක්ෂේත්‍ර දෙකටම අර්ථය විෂය වන නිසාවෙනි. අර්ථ විචාරයෙහි සිදු වූ යම් යම් නිරීක්ෂණවල ගැටලු නිරාකරණය කිරීමට ගන්නා ලද උත්සාහයන්හි ප්‍රතිඵල වශයෙන්, අර්ථ විචාරයෙහි තවත් ස්වරූපයක් ලෙස ප්‍රකරණ විචාරය සංවර්ධනය විය. ප්‍රකරණ විචාරයට පදනම වන්නේ ස්වභාවික භාෂාවයි.

මූලික වශයෙන් ප්‍රකරණ විචාරයෙන් කෙරෙන්නේ භාෂාවල අර්ථය පිළිබඳ විමසුමකි. ඒ නිසා මෙය අර්ථ විචාරය හා අත්‍යන්තයෙන් සම්බන්ධ වේ. ඒ හැරුණු විට සමාජ විෂයක වාග් විද්‍යාව, මනෝ විෂයක වාග් විද්‍යාව සහ ප්‍රායෝගික වාග් විද්‍යාව

වැනි විෂයයන්හි අඩංගු යම් යම් කරුණු සමග ද ප්‍රකරණ විචාරය බැඳේ (රාජපක්ෂ 1989: 64).

මෙහිදී ප්‍රකරණය යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ කුමක් ද යනුත් විමසා බැලිය යුතුය. භාෂාව භාවිත වන්නේ කවර නම් හෝ සාමාජික අවස්ථාවකයි. එම සාමාජික අවස්ථාව සහ ඒ අවස්ථාවේ කථා කරන වාගාලාප අතර ඇති සම්බන්ධය ප්‍රකරණය හැටියට සැලකේ. එය වාග්විද්‍යාත්මක දේවල් සහ වාග් විද්‍යාත්මක නොවන දේවල් අතර සම්බන්ධතාවක් ලෙස පෙනේ (රාජපක්ෂ 2009: 101).

ප්‍රකරණය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ භාෂණ පාඨ, උච්චාරණය කරන සාමාජික අවස්ථාව අතර ඇති සම්බන්ධයයි. ඒ අනුව භාෂාව දෙස බැලීමේදී සමහර වචන අවස්ථාවට අනුව තේරුම් ගත යුතු අවස්ථා සමාජ ජීවිතයක කොතකුත් හමු විය හැකිය. ඒවා ප්‍රකරණ බද්ධව තේරුම් ගතහොත් විනා කෝෂාර්ථ වශයෙන් තේරුම් ගත නොහැකිය. සාම්ප්‍රදායිකව ප්‍රකරණය යයි පවසනුයේ අවස්ථාවටයි. නමුත් වාග්විද්‍යාව තුළ ඉදිරිපත් කෙරෙන ප්‍රකරණය යන අදහස ඊට වෙනස් බව පෙනේ. එය පැහැදිලිව වටහා ගැනීම ප්‍රකරණය පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධය සඳහා හේතු වේ. අප භාවිත කරන යම් කිසි වාගාලාපයක්, යම්කිසි සමාජීය අවස්ථාවක් හා සම්බන්ධ වේ. එමෙන්ම එම වාගාලාපය භාෂකයා හා ශ්‍රාවකයා අතර ඇති මතකය, පූර්වයෙන් ඇති වූ කතාබහ යනාදී කාරණා සමග ද සම්බන්ධ වේ. මේ අයුරින් භාෂා පාඨය භාෂණ අවස්ථාව හා බැඳී සම්බන්ධය ප්‍රකරණය යනුවෙන් වාග්විද්‍යාව තුළ හඳුනා ගැනේ. භාෂණ පාඨයකින්, භාෂකයා හා ශ්‍රාවකයා සම්බන්ධ යම් තොරතුරක් නිරූපණ කෙරෙන බව පෙනෙන්නට තිබේ. එම තොරතුර දන්නේ ඒ දෙදෙනාම පමණි.



වාගාලාපයක් ප්‍රකරණ බද්ධව අර්ථවත් වේය යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ 'එය සාමාජික අවස්ථාවට අදාළ වේ.' යන්නයි. සාමාජික අවස්ථාව යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ වාගාලාපය භාවිත කෙරෙන භෞතික වටපිටාව පමණක් නොවේ. එම භෞතික වටපිටාව භාෂකයා සහ ශ්‍රාවකයා අතර ඇති සම්බන්ධය, අදාළ වාගාලාපයෙන් කියවෙන දෑ, පණිවිඩය පිළිබඳ අතීත සිදුවීම්, එම සිදුවීම් පිළිබඳ මතකය ආදිය ද ඒ හා සම්බන්ධ වේ. ඒ හයින් බලන කල ප්‍රකරණය යන්න ඉතා සංකීර්ණ වූවකි (රාජපක්ෂ 2009: 97).

මෙම සටහනට අනුව භාෂණ පාඨ හා භාෂණ අවස්ථා අතර සම්බන්ධය ප්‍රකරණය යනුවෙන් හඳුනා ගත හැකිය. පුද්ගලයින් දෙදෙනකු අතර ස්වභාවික සංවාදයකින් මෙම කරුණ තවදුරටත් පැහැදිලිව හඳුනා ගැනීමට අවස්ථාව සැලසේ.

老师：学生，早上好！大卫，站起来。

(Lǎoshī: Xuéshēng, zǎoshang hǎo! Dà wèi, zhàn qǐlái.)

ගුරුවරයා: සුභ උදෑසනක් වේවා ළමයි ! දාවෙයි, නැගිටින්න.

学生：早上好！老师，为什么？

(Xuéshēng: Zǎoshang hǎo! Lǎoshī, wèishéme?)

ශිෂ්‍යයා: සුභ උදෑසනක් වේවා! ඇයි ටීව? wèishéme?)

老师: 孩子, 你带起来那个东西吗? 请带来那个这儿。

(Lǎoshī: Háizi, nǐ dài qǐlái nàgè dōngxī ma? Qǐng dài lái nàgè zhè'er.)

ගුරුවරයා: පුතා අරක ගෙනාවද? ඒක අරන් එන්න.

学生: 老师, 好的。

(Xuéshēng: Lǎoshī, hǎo de.)

ශිෂ්‍යයා: හා ටීව.

මෙම සංවාදයෙහි 那个 (Nàgè) 'අරක' සහ 'ඒක' යන පදය ප්‍රකරණ ගණයට අයත් වේ. මේ අවස්ථාව ශිෂ්‍යයා හා ගුරුවරයා අතර සිදුවන භාෂණ අවස්ථාවකි. 那个 (Nàgè) 'අරක' සහ 'ඒක' යන පදවල අර්ථය භාෂකයා සහ ශ්‍රාවකයා පමණක් හඳුනා ගනී. ඔවුන් දෙදෙනා අතර මීට පෙර මේ පිළිබඳ යම් කතාබහක් සිදු වී ඇත. එබැවින් මෙම පාඨ ඔවුන්ගේ මතකය හා සම්බන්ධ වේ. භාෂණ අවස්ථාව, භාෂණ පාඨය අතර ඇති සම්බන්ධය, අදාළත්වය නිසා පමණක් අර්ථය ඒ දෙදෙනාට වටහා ගත හැකිවේ. මෙහි අර්ථය 那个 (Nàgè) 'අරක' සහ 'ඒක' වශයෙන් වෙනම ගත් කල ඒවායේ අර්ථයක් දක්නට නැත. ප්‍රකරණානුබද්ධව පමණක් අර්ථය වටහා ගත හැකිය.

老师: 学生, 早上好! 大卫, 站起来。

(Lǎoshī: Xuéshēng, zǎoshang hǎo! Dà wèi, zhàn qǐlái.)

ගුරුවරයා: සුභ උදෑසනක් වේවා ළමයි! දාවෙයි, නැගිටින්න.

学生: 早上好! 老师, 为什么?

(Xuéshēng: Zǎoshang hǎo! Lǎoshī,

ශිෂ්‍යයා: සුභ උදෑසනක් වේවා! ඇයි ටීව?

老师: 孩子, 你带起来那个东西吗? 请带来那个这儿。

(Lǎoshī: Háizi, nǐ dài qǐlái nàgè dōngxī ma? Qǐng dài lái nàgè zhè'er.)

ගුරුවරයා: පුතා අරක ගෙනාවද? ඒක අරන් එන්න.

学生: 老师, 那个是什么意思?

(Xuéshēng: Lǎoshī, nàgè shì shénme yìsi?)

ශිෂ්‍යයා: ටීව, ඒක කියන්නේ මොකක්ද ?

පෙර කී අවස්ථාවම වෙනස් අයුරකින් සිදුවිය හැකිය. මෙහිදී ශිෂ්‍යයා අවසානයේ පවසන දෙයින් ප්‍රකරණය බිඳ වැටේ. හේතුව ඔහුට පෙර කළ කතාබහ පිළිබඳ මතකය නැති වී තිබේ. නැතහොත් එවැනි කතා බහක් සිදු නොවී තිබිය හැක. භාෂණ අවස්ථාව, භාෂණ පාඨය අතර ඇති සම්බන්ධය, අදාළත්වය, මෙහිදී දැක ගත නොහැක. එබැවින් භාෂකයාගේ අදහස ශ්‍රාවකයාට නො වැටහේ. ප්‍රකරණය බිඳ වැටේ. ප්‍රකරණාර්ථය, භාෂණ අවස්ථාව සහ භාෂණ පාඨය අතර ඇති සම්බන්ධය හා බැඳී පවතින බව වටහා ගත හැකිය.

他/她/它是世界上最棒的歌手□

(Tā/tā/tā shì shìjiè shàng zuì bàng de gēshǒu.)

එයා තමයි ලෝකයේ හොඳම ගායකයා.

这个不辣, 你尝一口。

(Zhègè bù là, nǐ cháng yīkǒu.)

මේක, මිරිස් රස නැත. ඔයා රස බලන්න.

මෙම වාගාලාප නිකර සමාජයේ අසන්නට ලැබේ. 他 (tā) - එයා යන වචනාර්ථය මුලින් සඳහන් කළ පරිදි තේරුම් ගත හැක්කේ ප්‍රකරණ බද්ධව පමණි. ප්‍රකරණ බද්ධව තේරුම් නොගෙන වෙනත් බසකට පරිවර්තනය කිරීමට ද නොහැකිය. එḁ - එයා යන වචනයෙහි කෝෂාර්ථය සිව්පා සතකු, යම් පුද්ගලයකු හෝ යම් කාන්තාවක හැඳින්වීමට යොදන බව පැහැදිලිව හඳුනා ගත හැකිය. කෝෂාර්ථයෙන් බැහැරව ප්‍රකරණාර්ථය සොයා ගත යුතු වේ. ප්‍රකරණාර්ථය දන්නේ එම අවස්ථාවට සම්බන්ධ වන දෙදෙනා හෝ කිහිප දෙනා පමණි. පද ගත පරිවර්තනයක් ප්‍රකරණාර්ථය නොදැන කෝෂාර්ථයෙන් සිදු කිරීමට යාමෙන් මහත් අපහසුවකට පත් විය හැකිය. 这个 (Zhège) - මේක යන්නෙහි අර්ථය ද ප්‍රකරණානුබද්ධ වේ. 这个 (Zhège) - මේක යන වාගාලාපය යොදන්නේ, කඩයකදී නම් 这个 (Zhège) - මේක යන්නෙන් අදහස් වන්නේ කඩයෙහි විකිණීමට ඇති යමක්ය. අවන්හලකදී නම්, පිසූ ආහාරයක්ය. (b] 13) 不辣 (bù là) - මිරිස් රස නැත යන යෙදුම ඇති හෙයින් 这个 (Zhège) - මේක යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ආහාරයක් යයි අනුමාන කළ හැකිය.

“අර්ථය යනු එයින් කෙරෙන හැඟවීමයි’ යනුවෙන් කෙරෙන හැඳින්වීම වඩාත් යෝග්‍ය යැයි සිතන්නට පුළුවන. ඒ අනුව බලේලා, බුරුවා, දෙවියෙක් යනුවෙන් යෙදෙන වචනවලින් ප්‍රකරණ බද්ධව කෙරෙන හැඟවීම් එම වචනවල අර්ථය යැයි කෙරෙන හැඳින්වීම වඩාත් යෝග්‍ය වෙතියි පෙනේ” (රාජපක්ෂ 2009: 85).

ප්‍රකරණයට සම්බන්ධ වන්නන් ඒවායේ ප්‍රකරණාර්ථය දනී. හුදෙක් භාෂාවක පදවල කෝෂාර්ථ දත් පමණින් භාෂාවක් හරි හැටි හඳුනා ගත නොහැකි බව ප්‍රකරණාර්ථ විමසීමෙන් පෙනී යයි. අප භාවිත කරන වාගාලාප භාෂාත්මක නොවන සාධක සමග දැඩිව සම්බන්ධ වේ. දෙදෙනෙකු අතර සංවාදයකදී “එයා” යන ආදේශක

වචනය පාවිච්චි කළහොත් එයින් අදහස් කරන්නේ කවුරුන්දැයි දෙදෙනාම දනිති. පාඨය හුදකලාව ගත් කල එයින් පුද්ගලයෙක් පමණක් අර්ථවත් වන අතර නිශ්චිත වූ අර්ථයක් ඉදිරිපත් නොවේ. එය නිශ්චිතාර්ථ වනුයේ සංවාදයට එය අදාළ වන නිසා ය. එවැනි වාගාලාපයක් නිශ්චිතාර්ථ විමේදී එම අදාළ බව ඉතා වැදගත් වේ.

වාගාලාපයකින් කථකයා දෙන පණිවුඩය අසන්නා මනාව ග්‍රහණය කරන්නේ එය ප්‍රකරණයට අදාළ වන නිසයි. එකී විශේෂ ප්‍රකරණයේදී අසන්නාත් කථකයාත් යන දෙදෙනාම කලින් කී දැ දනිති. එය ඔවුන්ට මතකය. ඒ නිසාම මාතෘකාව දෙදෙනාටම පොදුය. අදාළ මාතෘකාව අතීත සිද්ධීන්ට සම්බන්ධ වන ආකාරය දෙදෙනාම දන්නා නිසාත් එහි ව්‍යාකරණ සංස්ථිතිය අර්ථ නිරූණයෙහිලා වැදගත් නොවේ. වඩා වැදගත් වන්නේ ඉහත දැක්වූ අනෙකුත් කාරණය යි (නාගිත හිමි 1991: 52).

ප්‍රකරණ විචාරය යනු කුමක්දැයි අවබෝධ කර ගැනීමට ඉතාම සුදුසු ක්‍රමය ලෙස වාග්වේදීන් පෙන්වා දෙන්නේ ප්‍රකරණ විචාරයෙන් විග්‍රහයට ලක්වන කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමයි. ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරයේදී මූලිකව භාෂා අර්ථය ප්‍රකරණ බද්ධව අධ්‍යයනය කරන අතර එහි අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය කොටස් කිහිපයක් යටතේ දැක්විය හැකිය.

- a. ආදේශක නාම (Deixis)
- b. සංවාදාත්මක ව්‍යංගය (Conventional Implicature)
- c. පූර්ව හැඟවීම (Presupposition)
- d. භාෂණ ක්‍රියා (Speech act)

සතර ආකාර වූ ආදේශක වචන (Deixis) “ආදේශක නාම (Deixis) යනුවෙන් මෙහිදී අදහස් කෙරෙන්නේ පුරුෂ වාචී, කාල වාචී හෝ ස්ථාන වාචී වශයෙන් යෙදෙන වෙනත්

නිශ්චිත ඊට ගැළපෙන වචනයකින් ආදේශ කළ හැකි වචනයයි. මෙවැනි වචනවල අර්ථය මූලික වශයෙන් ප්‍රකරණය හා බැඳේ” (නාගිත හිමි 1991: 49).

“භාෂා සංස්ථිතිය සහ ප්‍රකරණය අතර ඇති සම්බන්ධය පැහැදිලිව පෙන්වන්නක් ලෙස මෙම ප්‍රකරණ පාලිත වචන දැක්විය හැකිය” (රාජපක්ෂ 1989: 67).

ප්‍රකරණ පාලිත වචන යන නමින් ද ආදේශක වචන හැඳින්වේ. එදිනෙදා ස්වභාවික භාෂණයේදී බහුල වශයෙන් හමුවන වචන විශේෂයක් වන ආදේශක වචන ප්‍රමාණය සහ ස්වරූපය භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් වේ. සෑම ජීවමාන භාෂාවකම ආදේශක වචන දක්නා ලැබේ. දෙමළ, ඉංග්‍රීසි, චීන වැනි භාෂාවලට සාපේක්ෂව සිංහල භාෂාවෙහි ආදේශක වචන ප්‍රමාණය සංඛ්‍යාත්මකව විශාල වේ. කඩිනම් කාර්යක්ෂම සන්නිවේදනයක් සඳහා ආදේශක වචන අවශ්‍ය වීම එයට හේතුවයි. මෙම ආදේශක වචන භාෂාත්මකව නො සැසඳෙන නිසා භාෂා පරිවර්තනය වැනි අවස්ථාවල ගැටලු මතු විය හැකිය. එබැවින් භාෂා ඉගෙනීමේදී ප්‍රකරණ විශේෂ කොට සැලකීමට සිදු වේ.

සොක්‍රටීස්, ඇරිස්ටෝටල්, ප්ලේටෝ වැනි දාර්ශනික යුගවලට පසු එළඹී මධ්‍යතන යුගයෙහි දාර්ශනිකයින් විසින් කරන ලද දාර්ශනික සාකච්ඡාවලදී සමහර වචන සම්බන්ධව ගැටලු මතු විය. එයට හේතුව දාර්ශනික සාකච්ඡාවලදී වචනවලට නිශ්චිත අර්ථ දිය යුතු වීමයි. සංදිග්ධතා සහිත වචන, අර්ථ පැහැදිලි නැති වචන දාර්ශනික සාකච්ඡා සඳහා යොදා ගත නොහැකි වීමයි. එහිදී ඔවුන්ට නිශ්චිත අර්ථ නොමැති, සංදිග්ධතා සහිත වචන හමුවීම ප්‍රකරණ විචාරයෙහිලා අවධානය යොමු වීමට හේතු විය. 那儿 (nà'èr) / 那里(nàlǐ) - ඔහේ, එහේ, අරහේ, 这儿 ('hè'er) / 这里 (zhèlǐ) - මෙහේ, 今天 (Jīntiān) - අද, 明天 (míngtiān) - හෙට, 后天 (hòutiān) - අනිද්දා වැනි වචන

මෙන්ම සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාකරණයේ 代词 (dàicí) - සර්ව නාම වශයෙන් හඳුන්වන පද විශේෂය ද නිශ්චිත අර්ථ නොදෙන, සංදිග්ධතා සහිත වචන ලෙස මෙහිදී හඳුනා ගැනේ. සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාකරණයේදී සර්වනාම යන බෙදීම නාමවලට පමණක් සීමා වේ. එහෙත් වාග්විද්‍යාවෙහි ප්‍රකරණ කොටසේදී ඒවා නාමවලට පමණක් සීමා නොකොට ඊට වඩා පුළුල් අර්ථයකින් විග්‍රහ කෙරේ. නිශ්චිත අර්ථ දිය නොහැකි, අර්ථ සංදිග්ධතා සහිත වචන විශේෂ ප්‍රකරණ විචාරය යටතේ විග්‍රහයට ලක් කෙරේ. ප්‍රකරණ විචාරය යටතේ අධ්‍යයනය කෙරෙන ප්‍රධාන කාරණාවක් ලෙස ආදේශක වචන හඳුන්වා දිය හැකිය. එය ආකාර සතරකට බෙදා දැක් වේ. ආදේශක වචන යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ සාමාන්‍ය වචනවලට ආදේශ කළ හැකි, ඒවා නියෝජනය කරන වචන යන්නයි. ආදේශක වචන හුදකලාව ගතහොත් නිශ්චිත අර්ථ නොදේ. මෙහි නිශ්චිත අර්ථ නොදේ යයි අදහස් කෙරෙන්නේ, tā hěn hǎo - “එයා හරි හොඳයි” වැනි වාගාලාපයක tā - “එයා” යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ කවුද?, පිරිමි කෙනෙක් ද?, ගැහැනු කෙනෙක් ද?, වයසක කෙනෙක් ද? ගත් කතුවරයෙක් ද? ස්ත්‍රීලිංග ද?, පුරුෂ ලිංග ද? යනාදී අර්ථයි. චීන භාෂාවෙහි tā යන ශබ්දය භාෂණයේදී ලිංග තුනම අර්ථ ගැන්වීම සඳහා එකම ආකාරයෙන් යෙදෙන අතර, ලේඛනයේදී ස්වරූප තුනකින් ලියා දක්වනු ලැබේ. ආදේශක වචන භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් ස්වරූප ගනී. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙහි "she" යන පදය ගතහොත් එයින් ස්ත්‍රීලිංග භාවය ප්‍රකාශ වේ. අනික් අර්ථ ප්‍රකාශ නොවේ. “එයා” වැනි ව්‍යවහාරයක් ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ නොමැත. සිංහල භාෂාවෙහි “ඇ” හෝ “ඇය” යන්නෙන් ස්ත්‍රීලිංග භාවය පමණක් ප්‍රකාශ වේ. මේ අයුරින් නිශ්චිත අර්ථ නොදෙන ආදේශක වචන භාෂාවෙන් භාෂාවට ගුණාත්මකව මෙන්ම සංඛ්‍යාත්මකව ද වෙනස් විය හැකිය. “එයා” යන ආදේශක වචනය සිංහල භාෂණයෙහි, එයා, එයාට,

එයාගෙන්, එයාගේ ලෙස රූපීය වශයෙන් විභක්ති හතරක වරනැගේ, ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ "He" යන ආදේශක වචනය "He", "him", "his" රූපීය වශයෙන් විභක්ති තුනක වරනැගේ. චීන භාෂාව වර නොනැගෙන භාෂාවක් හෙයින් රූපීය වශයෙන් වරනැගීම් ස්වභාවය දැක්විය නොහැකිය. (චීන භාෂාවෙහි වාක්‍ය තුළ යෙදෙන යම් යම් වාක්‍යාංග මගින් විභක්ති අර්ථ ප්‍රකාශ කෙරෙයි.) මේ අයුරින් භාෂාවල ආදේශක වචන ව්‍යාකරණමය වශයෙන් මෙන්ම ප්‍රකරණ භාවය වශයෙන් ද වෙනස් විය හැකිය.

a. 今天到北京来的人很多。(Jīntiān dào běijīng lái de rén hěnduō.) - අද බෙයිජිං නගරයට විශාල ජනතාවක් පැමිණ තිබේ. (නිශ්චිත අර්ථයක් දැක්වෙන අතර අර්ථය ද පැහැදිලි ය.) 今天在那儿来的人很多。(Jīntiān zài nà'er lái de rén hěnduō.) - අද එහෙට විශාල ජනතාවක් පැමිණ තිබේ. (අර්ථය නිශ්චිත නොවේ. කියන 今天 (Jīntiān) අද, යන්න ආදේශක වචනයකි. නිශ්චිත නොවේ. කියන දවසට අනුව නිශ්චිත වේ. ප්‍රකරණබද්ධව පමණක් නිශ්චිත අර්ථයක් සලසා ගත හැකිය.

b. 二〇二一年一月一号 (Èr líng èryī nián yī yuè yī hào) - දෙදහස් විසි එකේ ජනවාරි පළමු දා (නිශ්චිත දිනයකි.)

c. 那儿很漂亮。(nà'er hěn piàoliang.) - එතන හරි ලස්සනයි. 那儿(nà'er) ආදේශක වචනයකි. නිශ්චිත නොවේ. කියන තැනට අනුව නිශ්චිත වේ. හුදකලාව ගතහොත් යම්කිසි තැනක් ලස්සන බව කිය වේ. ඊට වඩා වැඩි දෙයක් අර්ථ වශයෙන් ගත නොහැකිය. ප්‍රකරණබද්ධව පමණක් නිශ්චිත අර්ථයක් සලසා ගත හැකිය.

d. තැනට අනුව නිශ්චිත වේ. හුදකලාව ගතහොත් යම්කිසි තැනක මිනිසුන් බහුල බව කිය වේ. ඊට වඩා වැඩි දෙයක් අර්ථ වශයෙන් ගත නොහැක. ප්‍රකරණබද්ධව

පමණක් නිශ්චිත අර්ථයක් සලසා ගත හැකිය.

කතා බහේ යෙදී සිටින දෙදෙනෙකු අතරට තවත් කෙනෙක් පැමිණේ. එවැනි අවස්ථාවක ආදේශක වචන භාවිතයෙන් තුන්වෙනි පාර්ශවයට නිශ්චිත අර්ථ ලබා ගැනීමට නොහැකි වේ. එවැනි අවස්ථා සමාජ භාෂණවල කොතෙකුත් හමු වේ.

a. 朋友， 我们一起去北京旅行吧。(Péngyǒu, wǒmen yīqǐ qù běijīng lǚxíng ba.)- මිතුරනි, අපි බෙයිජිං නගරය බලන්න යමු.

(මේ අතර C පැමිණේ.)

b. 我听说哪儿这几天有很多人。(Wǒ tīng shuō nǎ'er zhè jǐ tiān yǒu hěnduō rén.)- මට අහන්න ලැබුණා, මේ දවස්වල එහෙ ගොඩක් සෙනඟ කියලා.

මෙවැනි සංවාද අවස්ථාවක සිට (C) 哪儿 (Nǎ'er) - "එහෙ" යන ආදේශක වචනය තේරුම් ගැනීමට නොහැකි වීමෙන් සංවාදයට සම්බන්ධ නොවීමට ද පුළුවන. 哪儿 (Nǎ'er) - "එහෙ" යන ආදේශක වචනය අදාළ ප්‍රකරණයට සම්බන්ධ වන නිසා නිශ්චිත අර්ථ නොදේ. එහිදී සංවාදයට එකතු වීමට සිට (C) අවශ්‍ය නම් ඔහු කරනුයේ 朋友, 哪儿的意思是什么? (Péngyǒu, nǎ'er de yìsi shì shénme?) - "මම. එහෙ කීවෙ කොහෙ ද?" වැනි වගාලාපයකින් ප්‍රකරණය තේරුම් ගැනීමට උත්සහ කිරීමයි.

සාම්ප්‍රදායික සර්ව නාම හැටියට සැලකෙන බොහෝ වචන මේ ගණයට වැටෙන අතර ඊට අමතරව (සංඥා නාමවලින් ආදේශ කළ හැකි) ඇතැම් ස්ථාන නාම සහ කාලවාචී නාම ද මීට අයත් වේ. භාෂා සංස්ථිතිය සහ ප්‍රකරණය අතර ඇති සම්බන්ධය පැහැදිලිව පෙනෙන්නක් ලෙස මෙම ප්‍රකරණ පාලිත වචන දැක්විය හැකිය. වාගාලාපයක අර්ථ කථනයෙහිලා මේවා ඉතා වැදගත් වේ. බොහෝවිට ඒවායෙහි අර්ථ ප්‍රකරණ බද්ධ

වේ (රාජපක්ෂ සහ තවත් අය 2009: 101).

මෙම සඳහනට අනුව ආදේශක වචන වර්ග හතරක් ප්‍රකරණ විචාරය තුළ හඳුනා ගෙන ඇත. ඒවා පිළිබඳව නිවැරදිව හැදෑරීමෙන් භාෂා සංස්ථිතිය සහ ප්‍රකරණය අතර සම්බන්ධය පැහැදිලිව වටහා ගත හැකි බව අවධාරණය කෙරේ.

- a. සත්වචාවී (Personal Deixis)
- b. කාලචාවී (Time Deixis)
- c. ස්ථානචාවී (Place Deixis)
- d. අවේනනික (Imperson Deixis)

සත්වචාවී සර්වනාම පද

සත්වචාවී ආදේශක වචන සම්බන්ධව භාෂාවෙන් භාෂාවට විවිධ ස්වරූප දක්නා ලැබේ. ඒ අතර විධිමත් මෙන් ම අවිධිමත් ස්වරූප පැවතිය හැකිය.

ප්‍රථම පුරුෂ ඒක වචන

චීන භාෂාණයෙහි සත්වචාවී ආදේශක වචන සඳහා යෙදෙන්නේ tā (ta:) ආදේශක වචනය පමණි. ලේඛන චීන භාෂාවෙහි පුරුෂ ලිංග, ස්ත්‍රී ලිංග සහ නපුංගක ලිංග ප්‍රථම පුරුෂය සඳහා වෙන වෙනම අක්ෂර තුනක් දැක් වුනත් භාෂණයේදී එකම ශබ්දය උච්චාරණය වේ. tā (ta:) යනු එම ශබ්දයයි. ඒ අනුව සත්ව වචන ආදේශක යටතේ මෙන් ම අවේනනික ආදේශක යටතේ ද මෙම වචනය එකම ආකාරයෙන් යෙදෙන බව සඳහන් කළ යුතුය. චීන භාෂාව වර නොනැගෙන භාෂාවක් හෙයින් සිංහල භාෂාවෙහි මෙන් එකම පදයෙහි විවිධ වරනැගීම් ස්වරූප දක්නා නොලැබේ.

භාෂණ චීන සංවාද

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - 大卫很聪明。(dà wèi hěn cōngmíng.) - “දාවෙයි හරි දක්ෂයෙක්”

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - 他很聪明。(tā hěn cōngmíng.) - “එයා හරි දක්ෂයි; උග හරි දක්ෂයි; එතුමා හරි දක්ෂයි; ඒක හරි දක්ෂයි; උන්වහන්සේ හරි දක්ෂයි.”

මෙහිදී 他(tā) - යන ආදේශක වචනයෙන් එම පුද්ගලයා, යම් පුද්ගලයකු විය හැකි බව, නිරිසන් සතෙකු විය හැකි බව සහ අජීවී යමක් විය හැකි බව වැටහේ. නමුත් ස්ථිරව වැඩිහිටියකු ද, තරුණයකු ද, ස්ත්‍රීයකු ද, පිරිමියකු ද, අජීවී යමක් ද යන්න අසන්නා අවබෝධ කර ගන්නේ ප්‍රකරණය තුළිනි. ප්‍රකරණ බද්ධ වීමෙන් පමණක් එහි අදහස ස්ථිරව හඳුනා ගත හැකිය. මෙබඳු වාගාලාප සිය ගණන් කථා බහේදී හමු වුණත් ශ්‍රාවකයා ඒවා අපහසුවකින් තොරව හඳුනා ගන්නේ ප්‍රකරණය දන්නා නිසාවෙනි.

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “莫言写过很好的小说。”(Mòyán xiěguò hěn hǎo de xiǎoshuō.)

මෝ යෑන් හොඳ නවකතා ලියල තියෙනවා.

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “他写过很好的小说。”

(Tā xiěguò hěn hǎo de xiǎoshuō.)

එයා හොඳ නවකතා ලියල තියෙනවා, එතුමා හොඳ නවකතා ලියල තියෙනවා.

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “玛丽很漂亮。”

(Mǎlì hěn piàoliang.)

මාලි ගොඩක් ලස්සනයි.

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “她很漂亮。”(Tā hěn piàoliang.)

ඒකි ගොඩක් ලස්සනයි, එයා ගොඩක් ලස්සනයි, එතුමිය ගොඩක් ලස්සනයි.

ප්‍රථම පුරුෂ බහු වචන

a. 他们 (tāmen) උන්වහන්සේලා, ඔවුන්, එයාලා, එවුන්, උන්, එතුමාලා, එතුමියලා, එවුන්

b. 她们 (tāmen) උන්වහන්සේලා, ඇයලා, එයාලා, එවුන්, ඒකීලා, උන්, එතුමියලා, එවුන්

c. 它们 (tāmen) එවුන්, උන්, ඒවා

ඒන භාෂණයෙහි ඉහත දක්වන ලද පද හෝ වචන විභක්ති වශයෙන් වර නොනැගේ. ප්‍රථම පුරුෂ බහු වචන පද විභක්ති හේදයකින් තොරව වාගාලාපයක කොතැනක වුවත් එකම ස්වරූපයෙන් පෙනීසිටියි.

“他们邀请老师们” (tāmen yāoqing lǎoshīmen) - ඔවුහු ගුරුවරුන්ට ආරාධනා කරති.

“老师们邀请他们” (Lǎoshīmen yāoqing tāmen.) - ගුරුවරු ඔවුන්ට ආරාධනා කරති.

“它们高兴地尖叫。” (Tāmen gāoxìng de jiān jiào.) - උන් සතුටින් කෑ ගැසූහ.

“孩子们给了它们食物。” (háizimen gěile tāmen shíwù.)- ළමයි උන්ට කෑම දුන්නෝය.

ඒන භාෂණ සංවාද

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “斯里兰卡队很有天赋。” (Sīlīlánkǎ duì hěn yǒu tiānfù.)

ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම හරි දක්ෂයි.

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “他们很有天赋。” (Tāmen hěn yǒu tiānfù.)

එයාලා හරි දක්ෂයි. උන් හරි දක්ෂයි, එතුමන්ලා හරි දක්ෂයි, එවුන් හරි දක්ෂයි.

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “玛丽和尼玛丽很美

丽。” (Mǎlǐ hé ní mǎlǐ hěn měilì.)

මාලියි නිමාලියි හරි ලස්සනයි.

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “她们很美丽。” (Tāmen hěn měilì.)

එවුන් හරි ලස්සනයි, එයාලා හරි ලස්සනයි, එතුමියලා හරි ලස්සනයි.

ඒන භාෂාවෙහි ප්‍රථම පුරුෂයේ ආදේශක වචන සංඛ්‍යාත්මකව දෙකකි. ඒවා ඒකවචන බහුවචන වශයෙන් ආකාර දෙකකට බෙදා දැක්වේ. ව්‍යාකරණාත්මකව සහ ගරු - අගරු ලෙස (ගෞරවණීය ද, නැද්ද වශයෙන්) වෙනස් වන බවක් නො පෙනේ.

මධ්‍යම පුරුෂ: ඒක වචනය:

ඒන භාෂාවෙහි මේ සඳහා "Nǐ"(නී) යන ආදේශක වචනය යෙදේ. ගෞරවාර්ථයෙහි "nín" (නින්) යන ආදේශක වචනය යෙදේ. බොහෝ පැරණි ශිෂ්ටාචාරගත භාෂාවල මධ්‍යම පුරුෂය සම්බන්ධව ගරු - අගරු හේදය දක්නා ලැබේ. ඒන භාෂාව විමසීමෙන් ඒ බව තහවුරු වේ. ඒන භාෂණයෙහි ඉහත දක්වන ලද පද විභක්ති වශයෙන් වර නොනැගේ. මධ්‍යම පුරුෂ ඒක වචන පදය විභක්ති හේදයකින් තොරව වාගාලාපයක කොතැනක වුවත් එකම ස්වරූපයෙන් පෙනීසිටියි.

“你是什么时候来的？” (Nǐ shì shénme shíhòu lái de?)

නුඹ කුමන වේලාවෙහි පැමිණියෙහි ද?

“我为你服务。” (Wǒ wèi nǐ fúwù.)

මම ඔබ වෙනුවෙන් සේවය කරමි.

ඒන භාෂණ සංවාද

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “你很聪明。” (Nǐ hěn cōngmíng.)

ඔයා හොඳ බුද්ධිමතා, උඹ හොඳ බුද්ධිමතා,

ඔහේ හොඳ බුද්ධිමතා,

තමුසෙ හොඳ බුද්ධිමතා, ඔබතුමා හොඳ බුද්ධිමතා

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “宋华很聪明。”
(Sòng huá hěn cōngmíng.)

සොන්ග්හුවා හොඳ බුද්ධිමතා

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “我来看到您。”
(wǒ lái kàn dào nín.)

මම ඔබතුමාව / ඔබතුමියව බැහැ දකින්නයි ආවෙ.

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “我来看到王老师。”
(Wǒ lái kàn dào wáng lǎoshī.)

මම වංග් ගුරුතුමාව බැහැ දකින්නයි ආවෙ.

නිශ්චිත සංඥා නාම සඳහා ආදේශක වචන යෙදීමේදී, මධ්‍ය පුරුෂ ඒක වචනය ගරු අගරු හේදය ද සහිතව භාවිත කෙරෙයි. ස්ත්‍රී ලිංග, පුරුෂ ලිංග හේදය දක්නා නොලැබේ.

මධ්‍යම පුරුෂ බහු වචනය

චීන භාෂාවෙහි මධ්‍යම පුරුෂ බහු වචනය සඳහා Nimen (නී u(ə)ka) යන ආදේශක වචනය යෙදේ. වරනැගිය නොහැක. උක්ත ස්වරූපය ද අනුක්ත ස්වරූපය ද එකම ආකාරයෙන් පවතී. ගෞරවාර්ථයෙහි Ninmen (නින් u(ə)ka) යන ආදේශක වචනය යෙදේ.

මධ්‍යම පුරුෂ බහු වචන පදය විභක්ති හේදයකින් තොරව වාගාලාපයක කොතැනක වුවත් එකම ස්වරූපයෙන් පෙනීසිටියි.

“你们为什么八点上课？” (Nimen wèishéme bā diǎn shàngkè?)

ඔයාලා අටට පන්තිය පටන්ගන්නේ ඇයි ?

“我赞美你们。” (wǒ zànměi nimen.)

මම නුඹලාට ප්‍රශංසා කරමි.

චීන භාෂණ සංවාද

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “你们来得没有我们早。”

(Nimen láidé méiyǒu wǒmen zǎo.)

ඔයාලා නොවේ, අපිසි කලින් ආවෙ.

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “爸爸和妈妈来得没有我们早。”

(bàba hé māmā láidé méiyǒu wǒmen zǎo.)

අම්මයි තාත්තයි නොවේ, අපිසි කලින් ආවෙ.

ප්‍රකරණාර්ථයෙහි - “你们下个月就要结婚了。”

(Nimen xià gè yuè jiù yào jiéhūnle.)

ඔයාලා ලබන මාසෙ විවාහ වෙනවා.

නිශ්චිත අර්ථයෙහි - “姐姐和大卫下个月就要结婚了。”

(Jiějiě hé dà wèi xià gè yuè jiù yào jiéhūnle.)

අක්කා සහ දාවෙයි ලබන මාසෙ විවාහ වෙනවා.

උක්තම පුරුෂ

චීන භාෂාවෙහි උක්තම පුරුෂ ඒක වචනය සඳහා wǒ (වො) යන ආදේශක වචනයත්, උක්තම පුරුෂ බහු වචනය සඳහා wǒmen (වො u(ə)ka) යන ආදේශක වචනයත් යෙදේ. වරනැගිය නොහැක. උක්ත ස්වරූපය ද අනුක්ත ස්වරූපය ද එකම ආකාරයෙන් පවතී. උක්තම පුරුෂ ඒක වචනය සහ බහු වචනය විභක්ති හේදයකින් තොරව වාගාලාපයක කොතැනක වුවත් එකම ස්වරූපයෙන් පෙනීසිටියි.

“我是跟旅游团一起来的。” (wǒ shì gēn lǚyóu tuán yī qǐlái de.)

මම සංචාරක කණ්ඩායමක් එක්ක ආවෙ.

“她一下飞机就看见了我。” (Tā yīxià fēijī jiù kànjiànle wǒ.)

ඇය ගුවන් යානයෙන් බැස්ස ගමන් මාව හමු වුණා.

“我们是跟旅游团一起来的。” (Wǒmen shì gēn lǚyóu tuán yī qǐlái de.)

අපි සංචාරක කණ්ඩායමක් එක්ක ආවෙ.

“她一下飞机就看见了我们。” (Tā yīxià fēijī jiù kànjiànle wǒmen.)

ඇය ගුවන් යානයෙන් බැස්ස ගමන් අපිව හමු වුණා.

චීන භාෂණ සංවාද

妈妈：儿子，你吃饭了吗？

(māmā: Ērzi, nǐ chīfànle ma?)

අම්මා: “පුතා බත් කෑවද?”

儿子：还没有吃饭，妈妈，我待会儿吃。

(Ērzi: Hái méiyǒu chīfàn, māmā, wǒ dài huì er chī.)

පුතා: “නෑ අම්මා මං පස්සෙ කන්නම්”

妈妈：你现在去哪儿？

(Māmā: Nǐ xiànzài qù nǎ'er?)

අම්මා: “කොහෙද දැන් යන්නෙ?”

儿子：我们出去再回来。

(Ērzi: Wǒmen chūqù zài huílái.)

පුතා: “අපි එළියට ගිහිල්ල එන්නම්”

ඉහත සංවාදයෙහි 我 (wǒ) - “මං”, “මම”, 我们(wǒmen) - “අපි” යන උත්තම පුරුෂ සර්වනාම පද යොදා ගැනෙනු දක්නට ලැබෙන අතර ඒවා තනිව ගෙන දැක්වීමේදී නිශ්චිත අර්ථ ගෙන නොදේ. අවස්ථාවට අනුව ඕනෑම කෙනෙකුට උත්තම පුරුෂයේ මෙම පද භාවිත කළ හැකිය. එයින් හැඟවෙන්නේ කිනම් පුද්ගලයෙක් ද?, එම පුද්ගලයාගේ හෝ පිරිසගේ ලිංග භාවය කුමක් ද? යනාදි කිසිදු නිශ්චිත අර්ථයක් ප්‍රකාශ නොවේ. ප්‍රකරණබද්ධව පමණක් නිශ්චිත අර්ථ ලැබේ. මීට අමතරව උත්තම පුරුෂ බහුවචනය සඳහා විශේෂයෙන් චීනයේ උතුරු ප්‍රදේශයේ 咱 (zán)/咱们 (zánmen) යනුවෙන් භාවිතයක් අවශේෂයෙන් යෙදෙයි.

ඉහත කරුණු විමසීමෙන් චීන භාෂාවේ සවේනනික සත්වචාවී සර්වනාම සම්බන්ධ සම්මත කිහිපයක් හඳුනා ගත හැකිය.

i. සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාකරණයෙහි සර්වනාම කොටසෙහිලා සැලකෙන tā, tāmen, nǐ, nǐmen, nín, nínmen, wǒ, wǒmen, zán, zánmen යන ව්‍යවහාර ප්‍රකරණ විචාරයට අනුව සවේනනික සත්වචාවී ආදේශක වචන යටතේ හඳුනා ගත හැකිය.

ii. චීන භාෂාවේ සවේනනික සත්වචාවී සර්වනාම නිශ්චිත අර්ථ දක්වන්නේ ප්‍රකරණ බද්ධව ගත් කල පමණි.

iii. සම්මත චීන භාෂාවේ සවේනනික සත්වචාවී සර්වනාම සංඛ්‍යාත්මකව හතකි. (tā, tāmen, nǐ, nǐmen, wǒ, wǒmen, zánmen)

iv. ගුණාත්මකව මධ්‍යම පුරුෂ ඒක වචනය සහ බහු වචනය ගරු අගරු හේදයෙන් භාවිත කෙරෙයි. (nín, nínmen)

v. සම්මත චීන භාෂාවේ සවේනනික සත්වචාවී සර්වනාම සංඛ්‍යාත්මකව, ප්‍රකරණාත්මකව සහ ගුණාත්මකව සිංහල භාෂාවට වඩා වෙනස් වේ.

vi. ව්‍යාකරණමය වශයෙන් සිංහල භාෂාවට වඩා වෙනස් වේ.

චීන භාෂණයෙහි මෙන් ම ලේඛනයෙහිත් සවේනනික සත්වවාචී සර්වනාම දැකිය හැකිය. ඒවා ආදේශක වචනවල ස්වරූපයෙන් භාවිත වන බව ප්‍රකරණ විචාරය යටතේ පැහැදිලි කෙරෙයි. ප්‍රකරණ විචාරය සහ අර්ථ විචාරය අතර ඇති සීමාව පැහැදිලි කිරීමෙහිලා ආදේශක වචන බොහෝ සෙයින් හේතු වන බව වාග්වේදීන්ගේ අදහසයි.

නිගමනය

වාග්වේද්‍යා විෂය ක්ෂේත්‍රයෙහි අර්ථ විචාරය ඓතිහාසිකව අංශ දෙකක් ඔස්සේ සංවර්ධනය වී ඇත. ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරය එහි දෙවැන්න ලෙස හඳුනා ගැනෙයි. ප්‍රකරණ අර්ථ විචාරයෙහි ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස ආදේශක වචන කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමේදී සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාකරණයෙහි සර්ව නාම කොටසට අයත් වචන වෙනස් ආකාරවලින් වර්ග කෙරෙනු දැක ගත හැකිය. ඒ අතර සත්වවාචී සර්වනාම පද සජීවී භාෂා භාවිතයේදී ප්‍රකරණාර්ථය සහ නිශ්චිතාර්ථය වශයෙන් වෙන් වෙන්ව අධ්‍යයනය කිරීමෙන් ප්‍රකරණ බද්ධව පමණක් අර්ථ ග්‍රහණය සිදු කෙරෙන බව පැහැදිලි වෙයි. ප්‍රකරණාර්ථය යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ භාෂණ අවස්ථාව සහ භාෂණ පාඨය අතර අවිශේෂනීය සම්බන්ධතාව, එම සම්බන්ධතාව හා බැඳෙන භාෂකයා හා ශ්‍රාවකයා අතර ඇති මතකය, පූර්වයෙන් ඇති වූ කතාබහ යනාදී කාරණා බව අධ්‍යයනය තුළින් තහවුරු කෙරෙයි. සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාකරණයෙහි සර්ව නාම කොටසට අයත් වචන වාග්වේද්‍යාත්මකව සවේනනික සත්වවාචී ආදේශක වචන සහ අවේනනික ආදේශක වචන වශයෙන් විග්‍රහ කරමින් කොටස් දෙකකින් අධ්‍යයනය කිරීම විද්‍යාත්මක මෙන්ම තාර්කිකව වැදගත් වන බව නිගමනය කෙරෙයි. ඒවා සංඛ්‍යාත්මකව, ප්‍රකරණ අර්ථ සහ ගුණාත්මක වශයෙන් භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් වේ. චීන භාෂාවේ

සවේනනික සත්වවාචී ආදේශක වචන පිළිබඳ සම්මත ගොඩනගා ගැනීමේදී සිංහල භාෂාව සමග සන්සන්දනය කරන ලද්දේ සිංහල මව් භාෂකයන් මෙම අධ්‍යයනයෙහි ප්‍රධාන ඉලක්කගත පිරිස නිසාවෙනි. මේ ආදී කරුණු අනුව සවේනනික සත්වවාචී ආදේශක වචන ප්‍රකරණ විචාරයෙහි සහ අර්ථ විචාරයෙහි සීමාවන් පැහැදිලි කිරීමෙහිලා වැදගත් අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයක් බවත්, භාෂාවක් හැදෑරීමේදී සහ විග්‍රහ කිරීමේදී ප්‍රකරණය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම සිදුවිය යුත්තක් බවත් අවසාන වශයෙන් නිගමනය කළ හැකිය.

මූලාශ්‍රය

කරුණාතිලක, එස්. ඩබ්ලිව්. (2005). *භාෂා සමීක්ෂා*. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

කරුණාතිලක, එස්. ඩබ්ලිව්. (1996). *වාග්වේද්‍යා ප්‍රවේශය*. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

ජයසේකර, වික්‍රා. (1996). *වාග්වේද්‍යාත්මක ලිපි*. කැලණිය: සම්භාව්‍ය ප්‍රකාශන.

දිසානායක, ජේ. බී. (2005). *භාෂාවක භාවිතය හා විග්‍රහය*. පන්නිපිටිය: ස්ටැම්ප්ව්ඩ් ලේක් ප්‍රකාශන.

ධර්මදාස, කේ. එන්. ඕ. (1996). *ද්විභාෂකත්වය*. කොළඹ: රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.

ධර්මදාස, කේ. එන්. ඕ. (1972). *භාෂාව හා සමාජය*. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

නාගිත හිමි, කහරුගමුවේ. (සංස්.). (1991). *වාග්වේද්‍යා 4*. කැලණිය: වාග්වේද්‍යා අධ්‍යයනාංශය.

නාගිත හිමි, කහරුගමුවේ. (සංස්.). (2000). *වාග්වේද්‍යා 7*. කැලණිය: වාග්වේද්‍යා අධ්‍යයනාංශය.

බලගල්ලේ, විමල්. ජී. (1995). *භාෂා අධ්‍යයනය හා සිංහල ව්‍යවහාරය*. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

බලගල්ලේ, විමල්. ජී. (2014). *භාෂි සන්නිවේදනය අර්ථවිචාරය හා උපයෝගිතා විචාරය*. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

බලගල්ලේ, විමල්. ජී. (2004). සිංහල භාෂාධ්‍යයන ලිපි 1. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

බලගල්ලේ, විමල්. ජී. (1992). සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

බලගල්ලේ, විමල්. ජී. (1998). සිංහල භාෂාධ්‍යයන ඉතිහාසය. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (1999) භාෂා උපාර්ජනය. කැලණිය: දර්ශක ප්‍රකාශන

රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (සංස්.). (1992). භාෂා විඥාන 2. කොළඹ: සමයවර්ධන.

රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (2009). වාග්විද්‍යා ප්‍රවේශය 2. කැලණිය: වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය

රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (සංස්.). (1994). වාග්විද්‍යා 8. කැලණිය: වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය.

රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (සංස්.). (1995). සම්භාව්‍ය ශස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය. කැලණිය: සම්භාව්‍ය ප්‍රකාශන.

රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (සංස්.). (1995). සම්භාව්‍ය ශස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය 2. කැලණිය: සම්භාව්‍ය ප්‍රකාශන.

වික්‍රමසිංහ, එම්. (සංස්.). (1987). වාග්විද්‍යා 3. කොළඹ: රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.

වික්‍රමසිංහ, එම්. (සංස්.). (1994). වාග්විද්‍යා 5. කැලණිය: වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය.

විජේමානන්, පියසීලී. (2016). භාෂා විමංසා. කොළඹ: ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.

විමලානන්ද හිමි, ගල්කිරියාගම. (සංස්.). (2003). වාග්විද්‍යා 8. කැලණිය: වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය.

සාසනතිලක ස්ථවීර, මාතලේ. (1960). වාග්විද්‍යාව. කොළඹ: ඇම්. ඩී. ගුණසේන පුද්ගලික සමාගම.

සිල්වා, සුගතපාල. (1963). භාෂා විමර්ශනය. මහරගම: සීමාසහිත සමන් ප්‍රකාශකයෝ. පි. 26

සුමනරත්න, අලහේනේගම. (සංස්.). (2018). පඤ්ඤාසෝමාභිනන්දන. තාත්තන්ඩිය: ශ්‍රී පුෂ්පාරාම පුරාණ විහාරය.

Amazing Light. (2021.12.17). retrieved from <http://www.youtube.com/@amazinglight>

Dhammadinna, N. (2016). *Our Chinese - Text book 1*. Bambalapitiya: Wijitha yapa Prakashana.

Liu, X. (ed.). (2002). *New Practical Chinese Reader –Textbook 1*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.

Liu, X. (ed.). (2002). *New Practical Chinese Reader –Textbook 2*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.

Wedige, Dasanthi. (2012). *Learning Chinese*. Colombo: Godage Book Shop.

中伟, 吴. (ed.). (2010). *Modern Chinese Language – Reading Book*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.